

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า

เรื่อง ตลาด

พ.ศ. ๒๕๖๘

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า ว่าด้วยตลาด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๔๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้าและนายอำเภอศรีมหาโพธิ จัง tra ข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๖๘”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า ตั้งแต่วันถัดจากวันที่ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๕๐

บรรดาข้อบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“ตลาด” หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุม เพื่อจำหน่ายสินค้า ประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปุงแล้ว หรือของเสียจ่ายทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตามและหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุม เพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำ หรือเป็นครั้งคราวหรือตามวันที่กำหนด

“สินค้า” หมายความว่า สิ่งของที่ซื้อขายกัน

“อาหาร” หมายความว่า ของกิน หรือเครื่องค้ำจุนชีวิต ได้แก่

(๑) วัตถุทุกชนิดที่คนกิน ดื่ม ออม หรือนำเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าด้วยวิธีใด แต่ไม่รวมถึงยา วัตถุที่ออกฤทธิ์อันตราย และประสาทหรือยาเสพติดให้โทษ ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น แล้วแต่กรณี

(๗) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้หรือใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตอาหาร รวมถึง
วัตถุเจือปนอาหารสี และเครื่องปรุงแต่งกลิ่น รส

“อาหารสด” หมายความว่า อาหารประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ และของอื่น ๆ
ที่มีสภาพเป็นของสด

“อาหารแปรรูป” หมายความว่า อาหารสดที่แปรรูป ทำให้แห้ง หมักดอง หรือในรูปอื่น ๆ
รวมทั้งที่ใช้สารปรุงแต่งอาหาร เช่น พริกแห้ง กุ้งแห้ง อาหารกระป่อง อาหารเชื่อม กะปิ น้ำปลา ซอส เป็นต้น

“อาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ” หมายความว่า อาหารสดประเภทเนื้อสัตว์ หรือเนื้อสัตว์
ที่มีการชำแหละ ณ แห่งจำหน่ายสินค้า

“อาหารปรุงสำเร็จ” หมายความว่า อาหารที่ได้ผ่านการทำ ประกอบ ปรุง จนสำเร็จ
พร้อมที่จะรับประทานได้ เช่น ต้ม นึ่ง ทอด ยำ ย่าง ฯลฯ รวมทั้งของหวานและเครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ
ที่มีได้บรรจุในภาชนะที่ปิดสนิท

“สุขภิบาลอาหาร” หมายความว่า การจัดการและควบคุมปัจจัยต่าง ๆ เพื่อให้
อาหารสะอาดปลอดภัยจากเชื้อโรค และสารเคมีที่เป็นพิษซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของผู้บริโภค¹
เช่น อาหารผู้สัมผัสอาหาร สถานที่ทำ ประกอบ ปรุง และจำหน่ายอาหาร ภาชนะ อุปกรณ์
สัตว์และแมลงที่เป็นพาหะนำโรค

“การล้างตลาดตามหลักการสุขภิบาล” หมายความว่า การทำความสะอาดตัวอาคาร
แห่งจำหน่ายสินค้าในตลาด พื้น ผนัง เพดาน ทางระบายน้ำ ตะแกรงตักมูลฝอย บ่อตักไขมัน บ่อพักน้ำเสีย²
ที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอย ห้องส้วม ที่ปัสสาวะ อ่างล้างมือ และบริเวณตลาดให้สะอาด
ไม่มีสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หยากไก่ ฝุ่นละอองและคราบสกปรก รวมทั้งให้มีการฟ้าเชื้อ ห้องน้ำ สารเคมี
ที่ใช้ต้องไม่มีผลกระทบต่อระบบบำบัดน้ำเสียของตลาด

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรงงาน แฟ คลังสินค้า สำนักงาน หรือ
สิ่งปลูกสร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าไปอยู่ใช้สอยได้

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ
ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เศ้า มูลสัตว์ ชาксัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บ gad จากถนน ตลาด
ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

“ปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโลสโครคหรือมีกลิ่นเหม็น

“ราชการส่วนท้องถิน” หมายความว่า องค์กรบริหารส่วนตำบลหัวหัวว่า

“เจ้าพนักงานท้องถิน” หมายความว่า นายกองค์กรบริหารส่วนตำบลหัวหัวว่า

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ ให้นายกองค์กรบริหารส่วนตำบลหัวหัวว่าเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ ตลาดแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ดังนี้

(๑) ตลาดประเภทที่ ๑ ได้แก่ ตลาดที่มีโครงสร้างอาคาร และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒ ส่วนที่ ๑

(๒) ตลาดประเภทที่ ๒ ได้แก่ ตลาดที่ไม่มีโครงสร้างอาคารและมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒ ส่วนที่ ๒

ข้อ ๗ ที่ตั้งของตลาดต้องอยู่ห่างไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร จากแหล่งที่ก่อให้เกิดมลพิษ ของเสียงเรืองเลี้ยงสัตว์ แหล่งโลสโคร ที่กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัย เว้นแต่จะมีวิธีการป้องกัน ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ให้ความเห็นชอบแล้ว

ข้อ ๘ ผู้ดำเนินกิจกรรมตลาดต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดตามข้อบัญญัตินี้ รวมทั้งกฎกระทรวง และประกาศกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ส่วนที่ ๑

สุขลักษณะในการดำเนินกิจกรรมตลาด ของตลาดประเภทที่ ๑

ข้อ ๙ ตลาดประภที่ ๑ ต้องมีส่วนประกอบของสถานที่และสิ่งปลูกสร้าง คือ อาคาร สิ่งปลูกสร้างสำหรับผู้ขายของ ที่ขันถ่ายสินค้า ห้องสัมม ที่ปั๊สสาวะ อ่างล้างมือ ที่เก็บรวบรวม หรือ ที่รองรับมูลฝอยและที่จอดยานพาหนะ ตามที่กำหนดไว้ในส่วนนี้

ข้อ ๑๐ อาคารสิ่งปลูกสร้างสำหรับผู้ขายของต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ถนนรอบอาคารตลาดกว้างไม่น้อยกว่า ๔ เมตร และมีทางเข้าออกบริเวณตลาด กว้างไม่น้อยกว่า ๔ เมตร อย่างน้อยหนึ่งทาง

(๒) ตัวอาคารตลาดทำด้วยวัสดุถาวร มั่นคง และแข็งแรง

(๓) หลังคาสร้างด้วยวัสดุทุนไฟ และแข็งแรงทนทาน ความสูงของหลังคาต้องมี ความเหมาะสมกับการระบายน้ำอากาศของตลาดนี้

(๔) พื้นทำด้วยวัสดุถาวร แข็งแรง ไม่ดูดซึมน้ำ เรียบ ล้างทำความสะอาดง่าย ไม่มีน้ำขังและ ไม่ลื่น

(๕) ทางเดินภายในอาคารมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เมตร

(๖) เครื่องกัน火หรือสิ่งกีดขวางทำด้วยวัสดุถาวร และแข็งแรง สามารถป้องกันสัตว์ เช่น สุนัข มีให้เข้าไปในตลาด

(๗) การระบายน้ำภายในตลาดเพียงพอ เหมาะสม และไม่มีกัลนเมื่นอับ

(๘) ความเข้มของแสงสว่างในอาคารตลาดไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ลักซ์

(๙) แผงจำหน่ายสินค้าประเภทอาหารทำด้วยวัสดุถาวร เรียบ มีความลาดเอียง และทำความสะอาดง่าย มีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร มีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๑.๕ ตารางเมตร และมีทางเข้าออกสะดวก โดยมีที่นั่งสำหรับผู้ขายของแยกต่างหากจากแผง

(๑๐) น้ำประปาหรือน้ำสะอาดแบบระบบห่ออย่างเพียงพอสำหรับล้างสินค้า หรือ ล้างมือ ทั้งนี้ ต้องวางห่อในลักษณะที่ปลอดภัย ไม่เกิดการปนเปื้อนจากน้ำโสโครก ไม่ติดหรือทับกับห่อ ระบายน้ำเสียหรือสิ่งปฏิกูล โดย

(ก) มีที่ล้างอาหารสดอย่างน้อย ๑ จุด และในแต่ละจุดจะต้องมีกอกน้ำไม่น้อยกว่า ๓ กົอก กรณีที่มีแผงจำหน่ายอาหารสดตั้งแต่ ๓๐ แผง ขึ้นไป ต้องจัดให้มีที่ล้างอาหารสด ๑ จุด ต่อจำนวนแผงจำหน่ายอาหารสดทุก ๓๐ แผง เศษของ ๓๐ แผง ต້າเกิน ๑๕ แผง ให้ถือเป็น ๓๐ แผง

(ข) มีก้อกน้ำประจำແຜງຈໍານ່າຍອາຫາປະເກດເນື້ອສັຕິງຈຳແຫລະ ແລະ ແຜງຈໍານ່າຍອາຫາປະເກດປຸງສໍາເຮົ່ງ

(ค) ມີທີ່ເກີບສໍາຮອງນໍ້າໃນປະມານເພີ່ງພວແລະ ສະດວກຕ່ອງການໃໝ່ ກຣັນທີ່ມີແຜງຈໍານ່າຍອາຫາສົດຕຶ້ງແຕ່ ๕๐ ແຜັນໄປ ຕ້ອງຈັດໃໝ່ນໍ້າສໍາຮອງອຍ່າງນ້ອຍ ៥ ລູກບາສົກໍມືໂຕ ຕ່ອງຈຳນວນແຜງຈໍານ່າຍອາຫາສົດທຸກ ๑๐๐ ແຜັນ ເສົາຂອງ ๑๐๐ ແຜັນ ຄ້າເກີນ ៥๐ ແຜັນ ໃຫ້ສື່ອເປັນ ๑๐๐ ແຜັນ

(๑) ຮະບບບຳບັດນໍ້າເສີຍຫຼືນໍ້າທີ່ ແລະ ທາງຮະບາຍນໍ້າຕາມກູ່ມາຍວ່າດ້ວຍການຄວບຄຸມອາຄາຣ ທັນນີ້ ໃໝ່ມີຕະແກຮົງດັກນູລົມຟອຍແລະ ບ່ອດັກໄຂມັນດ້ວຍ

(๒) ການຕິດຕັ້ງຮະບບກາຮັດປົງກັນອັກສິນຕົກຕົກຕ່າງໆ ຕາມກູ່ມາຍວ່າດ້ວຍການຄວບຄຸມອາຄາຣຄວາມໃນ (๑) ແລະ (៥) ມີໃໝ່ບັງຄັບກັບຕາດທີ່ຈັດຕັ້ງຂຶ້ນກ່ອນວັນທີກູ່ກະທຽວ ຂັບທີ່ ៥ (ພ.ສ. ๒๕๖๒) ອອກຕາມຄວາມໃນພຣະຣາຊບັນຍຸຕິກາຣສາຮາຣນສຸຂ ພ.ສ. ๒๕๓๕ ໃໝ່ບັງຄັບ ແລະ ມີຂໍ້ຈຳກັດເຮື່ອງພື້ນທີ່ ຜົ່ງໄໝ່ອ່າຈັດໃໝ່ນໍ້າສົດຕາດ ທາງເຂົາອົກບຣິເວນຕາດ ແລະ ທາງເດີນກາຍໃນອາຄາຣຕາມທີ່ກຳຫັດໄດ້

ຂໍ້ ๑๑ ຕ້ອງຈັດໃໝ່ທີ່ຂົນຄ່າຍສິນຄໍາຕັ້ງອູ້ໃນບຣິເວນທີ່ນິ່ງບຣິເວນໄດ້ໂດຍເພາະ ແລະ ມີພື້ນທີ່ເພີ່ງພວສໍາຮັບກາຮັດຕາມຄວາມຄ່າຍສິນຄໍາໃນແຕ່ລະວັນ ແລະ ສະດວກຕ່ອງກາຮັດຕາມຄວາມຄ່າຍສິນຄໍາ ແລະ ການຮັກຫາຄວາມສະອາດຄວາມໃນວຽກທີ່ມີໃໝ່ບັງຄັບກັບຕາດທີ່ຈັດຕັ້ງຂຶ້ນກ່ອນວັນທີກູ່ກະທຽວ ຂັບທີ່ ៥ (ພ.ສ. ๒๕๖๒) ອອກຕາມຄວາມໃນພຣະຣາຊບັນຍຸຕິກາຣສາຮາຣນສຸຂ ພ.ສ. ๒๕๓๕ ໃໝ່ບັງຄັບ ແລະ ມີຂໍ້ຈຳກັດເຮື່ອງພື້ນທີ່ ຜົ່ງໄໝ່ອ່າຈັດໃໝ່ທີ່ຂົນຄ່າຍສິນຄໍາຕາມທີ່ກຳຫັດໄດ້

ຂໍ້ ๑๒ ຕ້ອງຈັດໃໝ່ທີ່ຂົນຄ່າຍສິນຄໍາຕັ້ງອູ້ໃນບຣິເວນທີ່ນິ່ງບຣິເວນໄດ້ໂດຍເພາະ ແລະ ຕັ້ງອູ້ໃນທີ່ເໝາະສມນອກຕ້ວອາຄາຣຕາດ ຢ່ອໃນກຣັນທີ່ອູ້ໃນອາຄາຣຕາດຕ້ອງແຍກເປັນສັດສ່ວນໂດຍເພາະ ມີຜົນກັນໂດຍມີໃໝ່ປະຕູປິດສູ່ບຣິເວນຈໍານ່າຍອາຫາໂດຍຕຽງ

ຂໍ້ ๑๓ ຕ້ອງຈັດໃໝ່ທີ່ເກີບຫຼື່ອທີ່ອັນຮັບນູລົມຟອຍຕາມທີ່ກຳຫັດໃນກູ່ມາຍວ່າດ້ວຍການຄວບຄຸມອາຄາຣຕັ້ງອູ້ອັນກອກຕ້ວອາຄາຣຕາດແລະ ອູ້ໃນພື້ນທີ່ທີ່ຮັດເກີບຂົນນູລົມຟອຍເຂົາອັກໄດ້ສະດວກ ມີການປົກປິດແລະ ປັ້ງກັນໄນ້ໃຫ້ສັຕິງເຂົ້າໄປປຸ້ຍເຈີຍ ຕາມທີ່ເຈົ້າພັນກົງການທົ່ວລົງໂດຍຄຳແນະນຳຂອງເຈົ້າພັນກົງການສາຮາຣນສຸຂເຫັນຂອບວ່າເໝາະສມນກັບຕາດນັ້ນ

ຂໍ້ ๑๔ ຕ້ອງຈັດໃໝ່ທີ່ຈົດຢານພາຫະນວຍ່າງເໝາະສມຕາມທີ່ເຈົ້າພັນກົງການທົ່ວລົງທີ່ກຳຫັດ

ส่วนที่ ๒

สุขลักษณะในการดำเนินกิจกรรมตลาด ของตลาดประเภทที่ ๒

ข้อ ๑๕ ตลาดประเภทที่ ๒ ต้องจัดให้มีสถานที่สำหรับผู้ขายของ ห้องสั่วม ที่ปั๊สสาวะ อ่างล้างมือ และที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอยตามที่กำหนดไว้ในส่วนนี้

ข้อ ๑๖ สถานที่สำหรับผู้ขายของต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ทางเดินภายในตลาดมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เมตร

(๒) บริเวณสำหรับผู้ขายของประเภทอาหารสดต้องจัดให้เป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ โดยมีลักษณะเป็นพื้นเรียบ แข็งแรง ไม่ลื่น สามารถล้างทำความสะอาดได้ง่าย และไม่มีน้ำขัง เช่น พื้นคอนกรีต พื้นที่ปูด้วยคอนกรีตสำเร็จ หรือพื้นลาดด้วยยางแオスฟอล์ต

(๓) แผงจำหน่ายสินค้าประเภทอาหารทำด้วยวัสดุแข็งแรงที่มีผิวเรียบ ทำความสะอาดง่าย มีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร และอาจเป็นแบบพับเก็บได้

(๔) น้ำประปาหรือน้ำสะอาดอุดอย่างเพียงพอ และจัดให้มีที่ล้างทำความสะอาดอาหาร และภาชนะในบริเวณแผงจำหน่ายอาหารสด แผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ และแผงจำหน่ายอาหารประเภทปรุงสำเร็จ

(๕) ทางระบายน้ำจากจุดที่มีที่ล้าง โดยเป็นร่างแบบเปิด ทำด้วยวัสดุที่มีผิวเรียบ มีความลาดเอียงให้สามารถระบายน้ำได้สะดวก มีตะแกรงดักมูลฝอยก่อนระบายน้ำออกสู่ท่อระบายน้ำ สาธารณณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะ และไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนข้างเคียง ในกรณี จำเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณูปการจะกำหนดให้จัดให้มีบ่อตักไขมัน หรือบ่อพักน้ำเสีย ก่อนระบายน้ำออกสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะก็ได้

(๖) กรณีที่มีโครงสร้างเฉพาะเสาและหลังคา โครงเหล็กคลุมผ้าใบ เต็นท์ ร่ม หรือสิ่งอื่นใดในลักษณะเดียวกัน ต้องอยู่ในสภาพที่มั่นคงแข็งแรง

ข้อ ๑๗ ต้องจัดให้มีห้องสั่วม ที่ปั๊สสาวะและอ่างล้างมือตามจำนวนและหลักเกณฑ์ ด้านสุขลักษณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณูปการ และตั้งอยู่ในที่ ที่เหมาะสมนอกสถานที่ขายของ เว้นแต่จะจัดให้มีสั่วมเคลื่อนที่ สั่วมสาธารณะ สั่วมเอกชนหรือสั่วม

ของหน่วยงานราชการที่ได้รับอนุญาตให้ใช้อยู่ในบริเวณใกล้เคียง ทั้งนี้ ให้มีระยะห่างจากตลาดไม่เกิน ๕๐ เมตร

ข้อ ๑๖ ต้องจัดให้มีที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอยอย่างเพียงพอที่จะรองรับปริมาณมูลฝอยในแต่ละวัน และมีลักษณะเหมาะสมตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๗ เมื่อผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ ๒ ได้ดำเนินกิจการต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าตลาดประเภทที่ ๒ นั้น มีศักยภาพที่จะพัฒนาเป็นตลาด ประเภทที่ ๑ ได้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและผู้รับใบอนุญาตร่วมกันพิจารณากำหนดแผนการพัฒนาปรับปรุงตลาด ประเภทที่ ๒ ให้เป็นตลาดประเภทที่ ๑ ตามข้อบัญญัตินี้ ตามระยะเวลาและขั้นตอนที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ส่วนที่ ๓ การดำเนินกิจการตลาด

ข้อ ๒๐ การจัดวางสินค้าในตลาดแต่ละประเภทต้องจัดให้เป็นหมวดหมู่ไม่ปะปนกัน เพื่อสะดวกในการดูแลความสะอาดและป้องกันการปนเปื้อนในอาหาร

ข้อ ๒๑ กำหนดเวลาการเปิดและปิดตลาดตั้งแต่เวลา ๐๕.๐๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา

ข้อ ๒๒ ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ ๑ ต้องรับผิดชอบดูแลเกี่ยวกับการบำรุงตลาดและการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยในตลาดให้ถูกสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) บำรุงรักษาโครงสร้างต่าง ๆ ของตลาด ให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดีตลอดเวลา เช่น ตัวอาคาร พื้น ผ้า เพดาน แผงจำหน่ายสินค้า ระบบบำบัดน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง และทางระบายน้ำ อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น สายไฟ หลอดไฟ พัดลม ก๊อกน้ำ ท่อน้ำประปา และสาธารณูปโภคอื่น

(๒) จัดให้มีการเก็บกวาดมูลฝอยบริเวณตลาด และดูแลความสะอาดของตะแกรง ดักมูลฝอย บ่อตักไขมัน ระบบบำบัดน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง และทางระบายน้ำ มีให้มีกิ่นเหม็นเป็นประจำทุกวัน และดูแลที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะเสมอ

(๓) ดูแลห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือให้อยู่ในสภาพที่สะอาด ใช้การได้ดี และเปิดให้ใช้ตลอดเวลาที่เปิดตลาด

(๔) จัดให้มีการล้างทำความสะอาดตลาดเป็นประจำทุกวัน โดยเฉพาะแหงจำหน่ายอาหารสดและแหงจำหน่ายอาหารประเภทน้ำสัตว์ชามาแหล ะ และมีการล้างตลาดตามหลักสุขาภิบาลอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง ในกรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข อาจแจ้งให้มีการล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาลมากกว่าเดือนละหนึ่งครั้งก็ได้

(๕) จัดให้มีการทำจัดสัตว์หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรคภัยในบริเวณตลาดอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง

(๖) ดูแลแหงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชามาแหล ะมีให้ปล่อยน้ำหรือของเหลว “ให้จากแหงลงสู่พื้นตลาด และจัดให้มีทางระบายน้ำหรือของเหลวลงสู่ทางระบายน้ำหลักของตลาด

ข้อ ๒๓ ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเพณี ๒ ต้องรับผิดชอบดูแลเกี่ยวกับการบำรุงรักษา ตลาดและการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในตลาดให้ถูกสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีการเก็บภาชนะมูลฝอยบริเวณตลาด ดูแลความสะอาดของตะแกรง ดักมูลฝอย รวมทั้งกรณีที่มีบ่อดักไขมัน บ่อพักน้ำเสีย และทางระบายน้ำ มิให้มีกลิ่นเหม็นเป็นประจำทุกวัน และดูแลที่เก็บรวบรวมหรือท่องรับมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะเสมอ

(๒) ดูแลห้องส้วม ที่ปัสสาวะ และอ่างล้างมือ ให้อยู่ในสภาพที่สะอาด ใช้การได้ดี และเปิดให้ใช้ตลอดเวลาที่เปิดตลาด

(๓) จัดให้มีการล้างทำความสะอาดตลาดเป็นประจำทุกวัน โดยเฉพาะแหงจำหน่ายอาหารสดและแหงจำหน่ายอาหารประเภทน้ำสัตว์ชามาแหล ะ ในกรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อ ให้ดำเนินการล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาล ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข แจ้งให้ปฏิบัติ

(๔) จัดให้มีการป้องกันไม่ให้น้ำหรือของเหลว “ให้จากแหงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ ชามาแหล ะลงสู่พื้นตลาด

ข้อ ๒๔ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันเหตุร้าย และมลพิษที่เป็นอันตราย หรือการระบาดของโรคติดต่อ ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ ๑ หรือตลาดประเภทที่ ๒ ต้องไม่กระทำการและควบคุมดูแลเมื่อให้ผู้ได้กระทำการ ดังต่อไปนี้

(๑) จำหน่ายอาหารที่ไม่สะอาดหรือไม่ปลอดภัยตามกฎหมายว่าด้วยอาหารในตลาด
 (๒) นำสัตว์ทุกชนิดเข้าไปในตลาด เว้นแต่สัตว์ที่นำไปชั่งไว้ในที่ซึ่งสัตว์เพื่อจำหน่าย
 (๓) นำหรือชำแหละสัตว์ใหญ่ เช่น โค กระบือ พะ แกะหรือสุกรในตลาด รวมทั้งนำหรือชำแหละสัตว์ปีก ในกรณีที่เกิดการระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่ที่ติดต่อมาจากสัตว์ ในเขตท้องที่นั้น

(๔) สะสมหรือหมักหมมสิ่งหนึ่งสิ่งใดในตลาดจนทำให้สถานที่สกปรก راكຽงรัง เป็นเหตุร้าย เกิดมลพิษที่เป็นอันตราย หรือเป็นที่เฉพาะพันธุ์สัตว์หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรค

(๕) ถ่าย เทหรือทิ้งมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลในที่อื่นใด นอกจากที่ซึ่งจัดไว้สำหรับองรับ มูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล

(๖) ทำให้น้ำใช้ในตลาดเกิดความสกปรกจนเป็นเหตุให้เป็นหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ
 (๗) ก่อหรือจุดไฟไว้ในลักษณะซึ่งอาจเป็นที่เดือดร้อนหรือเกิดอันตรายแก่ผู้อื่น
 (๘) ใช้ตลาดเป็นที่พักอาศัยหรือเป็นที่พักค้างคืน
 (๙) กระทำการอื่นใดที่อาจก่อให้เกิดเหตุร้าย และมลพิษที่เป็นอันตราย หรือการระบาดของโรคติดต่อ เช่น เสียงดัง แสงกระพริบ ความสั่นสะเทือน หรือมีกลิ่นเหม็น

ส่วนที่ ๔

ผู้ขายของและผู้ซ่อมขายของในตลาด

ข้อ ๒๕ ผู้ขายของและผู้ซ่อมขายของในตลาดต้องปฏิบัติและให้ความร่วมมือกับผู้รับใบอนุญาต ให้จัดตั้งตลาด เจ้าพนักงานท้องถิ่น และเจ้าพนักงานสาธารณสุข ในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การจัดระเบียบและกฎเกณฑ์ในการรักษาความสะอาดของตลาด
 (๒) การจัดหมวดหมู่สินค้า
 (๓) การดูแลความสะอาดแห้งจำหน่ายสินค้าของตน

(๔) การรวบรวมมูลฝอยลงในภาชนะรองรับที่เหมาะสม

(๕) การล้างตลาด

(๖) การเข้ารับการฝึกอบรมด้านสุขาภิบาลอาหารและอื่น ๆ ตามหลักเกณฑ์ที่เจ้าพนักงานห้องถินกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๗) การตรวจสอบตามที่เจ้าพนักงานห้องถินกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๒๖ ผู้ขายของในตลาดต้องปฏิบัติเกี่ยวกับสินค้าและแพงจำหน่วยสินค้า ดังต่อไปนี้

(๑) ให้วางสินค้าบนแพงจำหน่วยสินค้าหรือขอบเขตที่กำหนด โดยห้ามวางสินค้าลำแพงจำหน่วยสินค้า หรือขอบเขตที่กำหนด และห้ามวางสินค้าสูงจนอาจเกิดอันตรายหรือส่งผลกระทบต่อระบบการระบายน้ำอากาศ และแสงสว่าง ทั้งนี้ ตามที่เจ้าพนักงานห้องถินกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๒) ห้ามวางสินค้าประเภทวัตถุอันตรายปะปนกับสินค้าประเภทอาหาร

(๓) ให้วางสินค้าประเภทอาหาร เครื่องดื่ม และภาชนะอุปกรณ์ในขอบเขตที่กำหนดโดยสูงจากพื้นตลาดไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร

(๔) ห้ามเก็บสินค้าประเภทอาหารไว้ใต้แพงจำหน่วยสินค้า เว้นแต่อาหารในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิทตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร หรืออาหารที่มีการป้องกันการเน่าเสียและปกปิดมิดชิด ทั้งนี้ ต้องมีการรักษาความสะอาดและป้องกันสัตว์หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรค

(๕) ไม่ใช้แสงหรือวัสดุอื่นใดที่ทำให้ผู้บริโภคมองเห็นอาหารต่างไปจากสภาพที่เป็นจริง

(๖) ห้ามต่อเติมแพงจำหน่วยสินค้า เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานห้องถินโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๒๗ ผู้ขายของและผู้ซื้อขายของในตลาดต้องมีสุขอนามัยส่วนบุคคล ดังต่อไปนี้

(๑) มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อ ไม่เป็นโรคที่สังคมรังเกียจ หรือไม่เป็นพาหะนำโรคติดต่อ เช่น อหิวาตกโรค ไข้รากสาดน้อย บิด ไข้สูกใส หัด คงทูม วันโรคในระยะอันตราย โรคเรื้อรังในระยะติดต่อหรือในระยะที่ปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม โรคผิวหนังที่น่า

รังเกียจ ไว้สตับอักเสบชนิดเดอ ไข้หวัดใหญ่ถึงไข้หวัดใหญ่ที่ติดต่อมาจากสัตว์ และโรคตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๒) ในระหว่างขายสินค้าต้องแต่งกายสุภาพ สะอาด เรียบร้อย หรือตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๓) ในระหว่างขายสินค้าประเภทอาหารต้องปฏิบัติตามหลักสุขอนามัยส่วนบุคคล เช่น ไม่อิ่วหรือจามรดอาหาร ไม่ใช้มือหยิบจับอาหารที่พร้อมรับประทานโดยตรง ล้างมือให้สะอาดก่อนหยิบหรือจับอาหาร ไม่สูบบุหรี่หรือดื่มน้ำสุรา ทั้งนี้ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๒๘ ผู้ขายของในตลาดต้องปฏิบัติให้ถูกสุขลักษณะในการจำหน่าย ประกอบ ปุง เก็บ หรือสะสมอาหาร และการรักษาความสะอาดของภาชนะ น้ำใช้และของใช้ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) อาหารที่ขายต้องสะอาด และปลอดภัยตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยอาหาร

(๒) อาหารสดเนื้อสัตว์ เนื้อสัตว์ และอาหารทะเล ต้องเก็บรักษาในอุณหภูมิไม่เกิน ๕ องศาเซลเซียส ในตู้เย็นหรือแขวนแข็งตลอดระยะเวลาการเก็บ

(๓) การจำหน่ายอาหารประเภทปุงสำเร็จต้องใช้เครื่องใช้ ภาชนะที่สะอาด และต้องมีอุปกรณ์ปกปิดอาหารเพื่อป้องกันการปนเปื้อน และรักษาอุปกรณ์ปกปิดอาหารนั้นให้สะอาด และใช้การได้ดีอยู่เสมอ

(๔) ในกรณีที่เป็นแหงจำหน่ายอาหาร ซึ่งมีการทำ ประกอบ และปุงอาหาร ต้องจัดสถานที่ไว้ให้เป็นสัดส่วน โดยเฉพาะเพื่อการนั่งและต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักการสุขาภิบาลอาหาร

(๕) เครื่องมือ เครื่องใช้ และภาชนะอุปกรณ์ที่ใช้ เช่น เยียง เครื่องชุดมะพร้าว จาน ชาม ช้อนและส้อม ตะเกียบ แก้วน้ำ เป็นต้น ต้องสะอาดและปลอดภัย มีการล้างทำความสะอาดและจัดเก็บที่ถูกต้อง

หมวด ๓

ใบอนุญาต

ข้อ ๒๙ ห้ามนิให้ผู้ได้จัดตั้งตลาดวันแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นการเปลี่ยนแปลงขยาย หรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดภายหลังจากที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ได้ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดตามวรรคหนึ่งแล้วจะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นด้วย

ความในข้อนี้มิให้ใช้บังคับแก่กรุงเทพฯ ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่นหรือองค์กรของรัฐ ที่ได้จัดตั้งตลาดขึ้นตามอำนาจหน้าที่ แต่ในการดำเนินกิจกรรมตลาดจะต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับผู้รับใบอนุญาตตามบทบัญญัติอื่นแห่งข้อบัญญัตินี้ และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ด้วย และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขเป็นหนังสือ ให้ผู้จัดตั้งตลาดตามวรรคนี้ปฏิบัติเป็นการเฉพาะรายกิจได้

ข้อ ๓๐ ผู้ได้ประسังค์จะจัดตั้งตลาดต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้พร้อมกับเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบตรประจำตัว (ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/ยื่น ๆ ระบุ....)

(๒) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๓) ยื่น ๆ ตามที่ราชการส่วนท้องถิ่นประกาศกำหนดและเผยแพร่ให้ประชาชนทราบ

ข้อ ๓๑ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องของคำขอและความครบถ้วนของเอกสารหลักฐานทั้งหมด กรณีไม่ถูกต้องครบถ้วนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งต่อผู้ยื่นคำขอให้แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อดำเนินการ หากไม่สามารถดำเนินการได้ในขณะนั้นให้จัดทำบันทึกความบกพร่องและการเอกสารหรือหลักฐานยื่นเพิ่มเติมภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยให้เจ้าหน้าที่และผู้ยื่นคำขอลงนามไว้ในบันทึกนั้นด้วย

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วน ตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อนุญาตหรืออย่างไม่อนุญาตหรือมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสองให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้นแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ หากเจ้าพนักงาน

ห้องถินพิจารณาอย่างไม่แล้วเสร็จ ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุกเจ็ดวัน จนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จพร้อมสำเนาแจ้งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการทราบทุกรั้ง

ข้อ ๓๒ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานห้องถิน เว้นแต่จะมีเหตุอันสมควรและได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานห้องถินทราบแล้ว

ข้อ ๓๓ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของราชการส่วนห้องถินเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานห้องถินจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ ๓๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้เจ้ายณ สถานที่ประกอบกิจกรรมตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๓๕ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานห้องถินประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานห้องถินประกอบด้วย

ข้อ ๓๖ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจกรรมตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานห้องถินมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๓๗ เจ้าพนักงานห้องถินมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำการผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข

พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข

พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจกรรมตามที่ได้รับใบอนุญาต ตามข้อบัญญัตินี้และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนักก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำเนินชีพของประชาชน

ข้อ ๓๘ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้กำหนดสืบเนื่องให้ผู้รับใบอนุญาตทราบในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยแพร่ให้ได้ยิน ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้รับใบอนุญาตและให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่เวลาที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๙ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๔

ค่าธรรมเนียมและค่าปรับ

ข้อ ๔๐ ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตจะต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ในวันที่มารับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

สำหรับกรณีที่เป็นการขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนดให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้งให้เจ้าพนักงานท้องถินมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๔๑ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิน

หมวด ๔
บทกำหนดโทษ

ข้อ ๔๒ ผู้ใดที่ฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถินหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศ ณ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๘

สรชัย ทนสิงห์
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า

อัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต
ท้ายร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า
เรื่อง ตลาด
พ.ศ. ๒๕๖๖

ลำดับที่	ประเภทตลาด	อัตราค่าธรรมเนียม ^(บาทต่อปี)
๑	ตลาดประเภทที่ ๑	๑,๕๐๐
๒	ตลาดประเภทที่ ๒	๑,๐๐๐

เลขที่ _____ / _____

แบบ ตล. ๑

แบบคำขอรับใบอนุญาต
การจัดตั้งตลาด

เขียนที่ _____
วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า

ข้าพเจ้า อายุ _____ ปี สัญชาติ _____

ที่อยู่เลขที่ _____ หมู่ที่ _____ ตroduced/ซอย _____ ถนน _____

แขวง/ตำบล _____ เขต/อำเภอ _____ จังหวัด _____

หมายเลขโทรศัพท์/โทรสาร _____

ขออีญเรื่องเพื่อขอรับใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ประเภทที่ _____ ต่อนายกองค์การบริหารส่วน
ตำบลหัวหว้า ดังต่อไปนี้

๑. ชื่อตลาด _____ เนื้อที่ตลาด _____ ตารางเมตร จำนวน _____ แห่ง

๒. ที่อยู่เลขที่ _____ หมู่ที่ _____ ตroduced/ซอย _____ ถนน _____

แขวง/ตำบล _____ เขต/อำเภอ _____ จังหวัด _____

หมายเลขโทรศัพท์/โทรสาร _____

๓. ชื่อผู้จัดการตลาด _____ อายุ _____ ปี สัญชาติ _____

อยู่บ้านเลขที่ _____ หมู่ที่ _____ ตroduced/ซอย _____ ถนน _____

แขวง/ตำบล _____ เขต/อำเภอ _____ จังหวัด _____

หมายเลขโทรศัพท์/โทรสาร _____

พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ ดังนี้

สำเนาบัตรประจำตัว (ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ) ของผู้รับใบอนุญาต

สำเนาทะเบียนบ้านของผู้รับใบอนุญาต/ต่อใบอนุญาต

สำเนาใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียมเก็บขยะมูลฝอยหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการกำจัดขยะ
มูลฝอยที่ถูกสุขาภิบาล

สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารของสถานประกอบการ

เอกสารอื่น ๆ ตามท่องค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้ากำหนด คือ

(๑) _____

(๒) _____

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) _____ ผู้ขอรับใบอนุญาต
(_____)

(ด้านหลัง)

แผนผังแสดงที่ตั้งสถานประกอบกิจการโดยสังเขป

ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

จากการตรวจสอบสถานประกอบการ

() เห็นสมควรอนุญาต และควรกำหนดเงื่อนไข ดังนี้

() ไม่สมควรอนุญาต เพราะ.....

(ลงชื่อ)เจ้าพนักงานสาธารณสุข

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่...../...../.....

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

() อนุญาตให้ประกอบกิจการได้

() ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่...../...../.....

ใบอนุญาต
จดตั้งตลาด

เลขที่ _____ เลขที่ _____

อนุญาตให้ _____	อายุ _____	ปี สัญชาติ _____
อยู่บ้านเลขที่ _____ หมู่ที่ _____ ตรอก/ซอย _____	ถนน _____	
แขวง/ตำบล _____ เขต/อำเภอ _____	จังหวัด _____	

โทรศัพท์/โทรสาร _____

ข้อ ๑ ประกอบกิจการตลาดประเพณี _____	โดยมีรายละเอียด ดังนี้
ชื่อตลาด _____ เนื้อที่ตลาด _____ ตารางเมตร จำนวน _____ แห่ง	
ตั้งอยู่เลขที่ _____ หมู่ที่ _____ ตรอก/ซอย _____ ถนน _____	
แขวง/ตำบล _____ เขต/อำเภอ _____ จังหวัด _____	

หมายเลขโทรศัพท์/โทรสาร _____

ชื่อผู้จัดการตลาด _____ อายุ _____ ปี สัญชาติ _____	
อยู่บ้านเลขที่ _____ หมู่ที่ _____ ตรอก/ซอย _____ ถนน _____	
แขวง/ตำบล _____ เขต/อำเภอ _____ จังหวัด _____	
หมายเลขโทรศัพท์/โทรสาร _____ ทั้งนี้ ได้เสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาต _____ บาท () เป็นเงิน _____ ลงจันที่ _____	

ข้อ ๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามสุขลักษณะทั่วไปที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติองค์กรบริหารส่วนตำบลหัวหัว เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๖๖

ข้อ ๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะ ดังต่อไปนี้

๓.๑ _____

๓.๒ _____

ใบอนุญาตฉบับนี้ให้ใช้ได้จนถึงวันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

ออกให้ ณ วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

(ลงชื่อ) _____

(_____)

นายกองค์กรบริหารส่วนตำบลหัวหัว

เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น

คำเตือน (๑) ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตนี้โดยเปิดเผยและเห็นได้ชัด ณ สถานที่ประกอบกิจกรรมตลอดเวลาที่ประกอบกิจกรรม

หากฝ่าฝืนมีโทษปรับตามกฎหมายกำหนด

(๒) หากประสงค์จะประกอบกิจการในปีต่อไป ผู้รับใบอนุญาตต้องต่อใบอนุญาตก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุพร้อมเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาต หากฝ่าฝืนต้องเสียค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ ๒๐ ของค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ

แบบคำขอต่ออายุใบอนุญาต

การจัดตั้งตลาด

เขียนที่
วันที่ เดือน พ.ศ.

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) อายุ ปี
สัญชาติ อยู่บ้านเลขที่ หมู่ที่ ตรอก/ซอย
ถนน แขวง/ตำบล เขต/อำเภอ
จังหวัด หมายเลขโทรศัพท์/โทรศาร
ขออีนเรื่องเพื่อต่ออายุใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ประเภทที่ ซึ่งจะหมดอายุในวันที่
เดือน พ.ศ. ต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า ดังต่อไปนี้

๑. ชื่อตลาด เนื้อที่ตลาด ตารางเมตร จำนวน แห่ง^๑
๒. ตั้งอยู่เลขที่ หมู่ที่ ตรอก/ซอย ถนน
แขวง/ตำบล เขต/อำเภอ จังหวัด
หมายเลขโทรศัพท์/โทรศาร
๓. ชื่อผู้จัดการตลาด อายุ ปี สัญชาติ
อยู่บ้านเลขที่ หมู่ที่ ตรอก/ซอย ถนน
แขวง/ตำบล เขต/อำเภอ จังหวัด
หมายเลขโทรศัพท์/โทรศาร

พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ ดังนี้
 สำเนาบัตรประจำตัว (ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ) ของผู้รับใบอนุญาต
 สำเนาทะเบียนบ้านของผู้รับใบอนุญาต/ต่อใบอนุญาต
 สำเนาใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียมเก็บขยะมูลฝอยหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการกำจัด
ขยะ มูลฝอยที่ถูกสุขาภิบาล
 สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารของสถานประกอบการ
 เอกสารอื่น ๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้ากำหนด คือ^๒
(๑)
(๒)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอต่ออายุใบอนุญาตนี้ เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ผู้ขอรับใบอนุญาต
(.....)

ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

จากการตรวจสอบสถานประกอบการ

() เที่ยงสมควรอนุญาต และควรกำหนดเงื่อนไข ดังนี้

() ไม่สมควรอนุญาต เพราะ.....

(ลงชื่อ)เจ้าพนักงานสาธารณสุข

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่ / /

คำสั่งของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

(ลงชื่อ)

(.....)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า

วันที่ / /

สั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

- () อนุญาตให้ต่อใบอนุญาตประกอบกิจกรรมตลาด
() ไม่อนุญาตให้ต่อใบอนุญาตประกอบกิจกรรมตลาด

(ลงชื่อ)เจ้าพนักงานท้องถิ่น

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่ / /

เลขที่ _____ / _____

แบบ ตล. ๔

คำร้องขออนุญาตต่าง ๆ
เกี่ยวกับการจัดตั้งตลาด

เขียนที่ _____
วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

ข้าพเจ้า _____ อายุ _____ สัญชาติ _____
อยู่บ้านเลขที่ _____ หมู่ที่ _____ ถนน _____
แขวง/ตำบล _____ เขต/อำเภอ _____ จังหวัด _____
หมายเลขโทรศัพท์/โทรสาร _____
ประกอบกิจกรรมตลาด ประเภทที่ _____ โดยใช้ชื่อตลาดว่า _____
เนื้อที่ตลาด _____ ตารางเมตร จำนวน _____ แผง ตั้งอยู่เลขที่ _____ หมู่ที่ _____
ตรอก/ซอย _____ ถนน _____ แขวง/ตำบล _____ เขต/อำเภอ _____
จังหวัด _____ หมายเลขโทรศัพท์/โทรสาร _____
ขออภัยในความไม่สะดวกที่ด้วยข้าพเจ้ามีความประสงค์ดังนี้

ขอรับรองว่า ข้อความตามคำร้องนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) _____ ผู้ขออนุญาต
(_____)